

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редкація - Адміністрація
Svoboda 30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07307
Телефони (201) 434-0237
(201) 434-0807
(212) 227-4125
У Нью-Йорку (212) 227-4125
У Нью-Джерсі (201) 451-2200
(212) 227-5250

PIK LXXXVI. Ч. 287. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК ВІВТОРОК, 18-го ГРУДНЯ 1979 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, DECEMBER 18, 1979 No. 287. VOL. LXXXVI.

НЬО ЙОРК ГОТУЄТЬСЯ ДО ВІДЗНАЧЕННЯ СІЧНЕВИХ РОКОВИН

Нью-Йорк, Н. Й. (В. Л.-щ.). — У середу, 12-го грудня ц. р., тут у приміщенні Українського Народного Дому відбулися чергові квартальні наради представників українських організацій, членів Комітету Об'єднаних Українсько-Американських Організацій — Відділу УККА Метрополітального Нью-Йорку, шлю яких було ще й ще раз обміркувати форми відзначення в міській сідні 1980-го року Акти Самостійності і Соборності України.

З ініціатиуи КОУАО, за згодою Екзекутиви Українського Конгресового Комітету Америки і у співпраці з хором „Думка“, українська громада Великого Нью-Йорку відзначатиме річницю Самостійності і Соборності України апелями молодечих організацій, Богослужбами в українських церквах бенкетом у готелі Рузвелт при 45-й вулиці і Медісон евеню і балем у цьому ж готелі при звуках оркестри Богдана Гіркача.

Бенкет і бал відбудуться в суботу, 19-го січня 1980 р.; початок: коктейль о год. 7-й вечора, бенкет-вечера о год. 8-й, а бал о год. 10-й. Столики треба замовляти до 10-го січня в крамничках „Арка“ і „Еко“ та в управі хор „Думка“; вступ на бенкет 25 доларів від особи, на бал 15, для студентів 10; одяг вечірній. У мистецькій частині виступлять: відомий хор „Думка“ під диригентурою Семона Комірного і квартал „Каравана“ під керівництвом М. Шварка. До участі в бенкеті вже запрошено американських й українських політичних та громадських діячів, а також посадики міста Нью-Йорку Едварда Кача.

Реферуючи ці справи, голова КОУАО інж. Євген Івашків закликав громаду підтримати ідею УККА і перетворити Свято Державності у всеукраїнський тріумф, бо тільки спільними силами, з великою участю молодшого покоління громади може гідно відзначити Акти Самостійності і Соборності України.

Д-р Остап Е. Оришкевич інформує про свою 7-томову працю

Під час відвідин у редакції. Сидять: д-р Остап Е. Оришкевич, автор 7-томової праці „Едукейшен“, та ред. Любов Колесника.

Джерзі Сіті, Н. Дж. (Л. К.). — Недавно тут Головна Канцелярія УНСоюзу та Видавництво „Свобода“ відвідав д-р Остап Е. Оришкевич, автор 7-томової праці — педагогічного та виховного посібника, написаного англійською мовою, п. з. „Едукейшен“. Метою відвідин д-ра О. Оришкевича було пригатади українській спільноті про ці книги, які почали появлятися друком у 1966 році в Нью-Йорку з Ва. „Філософіка Лайберті“; перший том цієї цінної і потрібної праці, зокрема для вирощення добре освіченої і зі здоровими моральними принципами молоді, вже вповні розпродано і перевидано вже вдруге цього року.

Праця д-ра О. Оришкевича здобула велике признание поміж науковими колами та дуже прихильну критику. Поміж багатьма американськими й європейськими рецензентами цих книг, д-р С. А. Мурґед, декан Школи Освіти при Міссісіпі університеті, так висловила про ці книги: „Праця автора уосбілює досконалий зразок жанру філософічного ідеалізму. У ній є похідні до таких понять, як: розвиток своїх здібностей, психологія дитини, першество розуму, природне право, психологія сили волі, ідеал абсолюту, ідеал особовості, природні різниці поміж розсудком і темпераментом, konieczність духовних багатств і вирощення дитини — ці поняття класично ілюструють ідеалістичний світогляд автора. Ця праця може знайти своє найкраще використання в Савт Бавнд Бруку, а відтак на цвинтар біля цієї Церкви-Пам'ятника.

АМЕРИКАНСЬКИХ ЗАКЛАДНИКІВ ТАКИ СУДИТИМУТЬ ЗА „ШПИГУНСТВО“ — ТВЕРДЯТЬ ІРАНСЬКІ СТУДЕНТИ

Тегран/Вашінгтон. — Не зважаючи на те, що минулої суботи, 15-го грудня, колишній шах Мохаммед Різа Паглев і його родина відлетіли із Техасу до Панами, і на те, що іранський міністер закордонних справ Садег Готбсалех день пізніше заявив, що делегація християнських святихників і пасторів перед Різдвом зможе відвідати американських закладників в амбасаді ЗСА в Теграні, як теж натякнув, що деякі із 50-ох закладників правдоподібно будуть звільнені ще перед Різдвом, то іранські студенти, які окупували амбасаду, заперечили ці твердження Готбсалеха. Вони заявили, що вислови міністра закордонних справ — „це його власні заяви“, додаючи, що відлетіть шах Паглев і ЗСА тільки приспішати судові розправи над закладниками за шпигунство. Цю заяву оприлюднено в понеділок, 17-го грудня.

Іранські студенти рівнож відкинули рішення Міжнародного Суду Справедливості від суботи, 15-го грудня, який одностайно, тобто 15-ма голосами, наказав Іранові негайно звільнити всіх закладників та будинки амбасад і консулатів ЗСА, бо їхнє скоплення протить всім принципам міжнародної дипломатії. Однак, іранські власті, включно з мусульманським лідером Аятоллою Хомейні, зазначили, що не визнають рішення Міжнародного Суду, бо він, мовляв, виконує волю Америки.

Щодо шаха Паглева, то він і його родина перебувають на острові Контадора, 35 миль від Панама Сіті. Шах висловив адлячність Америки, де він пройшов кілька операцій і лікування на недугу рака, як теж Панама, яка дала йому притулок. Він гостро натаврував Аятоллою Хомейні не тільки за скоплення американських дипломатів, але за встановлення диктатури та за терор, який тепер панує в Ірані. Як вказують коментатори, шах і його родина правдоподібно залишаються в Панамі напостійно.

Советська місія не годиться на поліційні барикади

Нью-Йорк, Н. Й. — Речники советської місії до ОН категорично відкинули пропозицію Департаменту поліції Нью-Йорку поставити біля будинку советської місії при 136 Схід 67-ма вулиці поліційні барикади, які унеможливили б доступ, чи навіть перехід біля будинку постороннім людям. Як відомо, будинок советської місії був значно пошкоджений підкладеним динамітом, а також були поранені 4 поліційні і 2 урядові місії. До цього замаху призналися кубинські націоналісти з групи „Омега — 7“, які вважають Советський Союз протектором комуністичного режиму Фідела Кастра на Кубі.

Речник Департаменту поліції заявив, що советські чинники відкинули пропозицію поліції тому, що вони не бажають, щоб будинок був подібний до оборонної фортеці. В середу, 12-го грудня ц. р., речник советського уряду критикував З'єднані Штейти Америки за застосування „подвійної моралі“, натякаючи на американських закладників в Ірані, звільнення яких домагається президент Картер і уряд. Москва дорікала урядові ЗСА, що він незастосовує охорону будинків закордонних амбасад і місій.

Ньюйоркська поліція, свою пропозицію поставити барикади, а відтак на цвинтар біля цієї Церкви-Пам'ятника. Згідно з інформаціями „Еф-Бі-Ай“, націоналістична кубинська організація чисельно невелика, а територію її діяльності — це правдоподібно тільки штейти Нью-Йорк і Нью-Джерзі. Досі вони виконали принаймні 15 бомбових замахів. Ця група, кажуть службовці „Еф-Бі-Ай“, не може погодитися, що їхня батьківщина Куба є поневоленою комунізмом і в ній панує диктаторська система Кастра, який являється маріонеткою Москви.

ПОМЕР ПРОФ. ВАСИЛЬ ГРИГОРЕНКО

Самерсет, Н. Дж. — У неділю, 16-го грудня 1979 р., після тяжкої недуги тут помер на 73-му році життя відомий політично-громадський діяч, проф. Василь Григоренко.

Панахида буде відправлена у вівторок, 18-го грудня, о 8-й год. вечора у похоронному заведенні Congou Funeral Home, 26 Схід 2-га вул. у Бавнд Бруку, Н. Дж., а похорон — у середу, 19-го грудня, о год. 10:30 рано в українській православній Церкві-Пам'ятнику св. Ан-

МОСКВА КРИТИКУЄ ДЕРЖАВИ НАТО ЗА РІШЕННЯ РОЗМІСТИТИ СТРАТЕГІЧНІ РАКЕТИ

Москва. — Советське пресоє агентство ТАСС і деякі центральна преса гостро заатакували членські держави Північно-Атлантичного Союзу (НАТО) за те, що вони на своїй конференції в Брюсселі, Бельгія, в принципі погодилися на розміщення американських стратегічних ракет середнього засягу з атомовими головками, які мали б зрівноважити такі ж советські ракети, які вже раніше розміщені у країнах Варшавського Пакту. Советська преса покищо нічого не згадує про припинення заповідного Леонідою І. Брежнєвим плану зменшення советського війська у Східній Німеччині і обмеження ракетної зброї. ТАСС підкреслює, що, мовляв, західня опінія засуджує вибраний НАТО-м небезпечний шлях який може закінчитися дуже загрозливими наслідками. Советське агентство також критикує президента Джімімі Картера за те, що він погодився на підвищення оборонного бюджету на 5 відсотків кожного року.

Родезія повернулася під протекторат Британії

Солсбері, Родезія. — Прибуття британського губернатора Лорда Сомса як тимчасового найвищого урядовця Родезії (Замбаве) для підготовки нових виборів та легальної незалежності країни, фактично закінчує 14-річне повстання та унеможливує проголошення незалежності білою меншістю в Родезії.

Лорд Сомс, який прибув до Солсбері в середу, 12-го грудня, контролюватиме теж збройні сили, які далі ведуть бої проти чорних марксистських повстанців. Британський уряд сподіється, що повстанські провідники скоро погодяться на завершення зброї.

Хоч британський уряд надав Лордові Сомсові повні права, він заявив, що після перемир'я він буде мати багато проблем у зв'язку з переходом влади в руки чорної більшості. Таким чином Родезія тимчасово повернулася до статусу британської колонії, якою вперше стала в кінці 19-го сторіччя заходами британського промисловця Сесіля Ровдса. Згодом британський протекторат встановлено в Північній Родезії, а самоуправну колонію в Південній Родезії.

У Канаді відбудуться нові парламентарні вибори

Оттава, Канада. — У четвер, 13-го грудня ц. р., Палата Громад висловила вотум недовіри кандському урядові прем'єр-міністра Джоцефа Кларка і згідно з пресовими інформаціями нові парламентарні вибори в Канаді відбудуться в лютому 1980 р.

Як відомо, уряд прем'єр Кларка проіснував тільки 6 місяців і, не зумівши розв'язати пекучих проблем Канади, як, наприклад, енергетика, зменшення податків, зрушення із застою економіки, потерпів поразку.

За висловленням недовіри урядові голосувало 139 послів, піддержували уряд 133 послів. Прем'єр Кларк, який у віці 40 років являється наймолодшим прем'єр-міністром в канадській історії, заявив, що він інтерпретує це голосування як недовіра до уряду і тому він зустрінеється із генеральним губернатором Едвардом Р. Шраером, для того, щоб він розпустив Палату Громад і дозволив розписати нові парламентарні вибори в Канаді. У п'ятницю, 14-го грудня, губ. Шраер це і зробив.

Прем'єр Джоцеф Кларк

Несподівана урядова криза в Канаді, — кажуть політичні спостерігачі, — викликала тривогу навіть серед лібералів, які ще недавно були при владі, бо вони (ліберали), не маючи тепер фактично належного керівництва у зв'язку з уступленням з посту голови Ліберальної партії колишнього прем'єра П'єра Елліота Трудо, ледве чи будуть спроможні належно приготуватися до парламентарних виборів. Ліберали збираються (Закінчення на стор. 4)

С. І.Н. КАРАВАНСЬКІ ВЗЯЛИ УЧАСТЬ У ПРЕСКОНФЕРЕНЦІЇ В КОНГРЕСІ ЗСА

Вашінгтон. (УІБ-УККА). — Святослав і Ніна Караванські, відомі члени правозахисного руху в Україні, які прибули до ЗСА у вівторок, 11-го грудня, після довгих років ув'язнення, взяли участь у пресовій конференції, що її влаштували сенатори Роджер Джейсен з Айови і Дейвід Борен з Оклахоми та конгресмени Джек Кемп з Нью-Йорку і Джеймс Говард з Нью-Джерсі.

Пресова конференція відбулася з нагоди „Дня прав людини“, який припадає на понеділок, 10-го грудня, 31-ої річниці підписання Універсальної Декларації Прав Людини, яка припадала на вівторок, 11-го грудня, і з уваги на внесення спеціальної резолюції в Палаті Репрезентантів з вимогою до комуністичних урядів СС-СР та його сателітів звільнити політв'язнів-християн. Резолюцію, яка має число 365, віс конгресмен Кемп у співпраці з іншими членами Палати Репрезентантів. Резолюція відкликається на гарантії Гельсінкських угод.

Організатори пресконференції запросили до участі в ній Святослава і Ніну Караванських, довідавшись про їхній приїзд до Вашингтону. У пресконференції також взяв участь колишній життєвий дисидент Аркадій Поліщук, якому советські власті дали дозвіл на еміграцію, та представники Фондації ім. Толстого. У своїх заявах для прес-

Відбулася зустріч з Вірою Річ

Нью-Йорк (я. п.). — У неділю, 2-го грудня 1979 р., в приміщенні Пластового Дому в Нью-Йорку відбулася зустріч української громади з відомою перекладачкою творів Тараса Шевченка, Івана Франка, Лесі Українки й новітніх українських поетів, Віри Річ з Лондону. Зустріч, підготовану Науковим Товариством ім. Шевченка, відкрив й сказав вступне слово про В. Річ заступник голови НТШ і директор Філологічної Секції проф. Василь Лев. Він підкреслив високу вартість перекладів Віри Річ, якої переклад Франкового „Мойсея“ видали НТШ в 1973 році. Здобувши високу освіту в Оксфордському університеті, В. Річ заикалася слов'янськими літературами, зокрема українською поезією. Її переклади віршів Л. Шевченка надрукувало Видавництво „Молоде Життя“ 1961 року, а в 1963 році у Лондоні вийшла книга перекладів п. н. „Спів із темноти“. Під цю пору вона працює над перекладами творів І. Франка.

Розповіді дещо про свої переклади, В. Річ прочитала декілька творів Шевченка, Франка, Зерова, Філіповича. Її майстерне читання, зокрема уступу з „Панських жартів“ „Великдень на волі“, захопили всіх присутніх. Дякуючи їй за зустріч і читання, голова НТШ Я. Палдох підкреслює, що майже неможливо оцінити, чи В. Річ вклада більше мистецтва в свої переклади чи в їх читання.

Уже заплановано 6-ий Український Фестиваль у Гарден Стейт Арте Центрі

Голмдел, Н. Дж. (Р. Юзєнів). — Уже почалося планування 6-го Українського Фестивалю, який відбудеться у суботу, 31-го травня 1980 року у Гарден Стейт Арте Центрі.

Цей щорічний фестиваль завжди влаштовує Координаційна Рада УККА в Нью-Джерсі, а підготовку переведє Відділ УККА в Картереті. Відповідальний за організування цієї імпрези з Комітет Українського Фестивалю: голова — Стан Якубович, заступники голови — Михайло Іванчик, Юрій Дребич, Мирон Пінковський і Мирон Биць. Цей Комітет нараховує понад 20 членів.

Підготовка починається уже тепер, бо, як сказав п. Якубович, „Ми хочемо забезпечити якнайбільшу участь нашої громади у цьому 6-му Українському Фестивалі“. Коло 10,000 людей прибули на 5-ий Фестиваль і приблизно 6,000 глядачів були присутніми на вечірній програмі.

Програма 6-го Українського Фестивалю включатиме: вдень — мистецьку програму, виставки картин українських мистців, і продаж українських страв, образів, виробів тощо; увечері — відбудеться мистецька програма (концерт).

Уже заангажовано до вечірньої програми: Ярослава Семчишина відповідального за програму і Ірину Вельгаш, 24-літню співачку мешко-сопрано, яка виграла кілька нагород в минулому році в Канаді а останньо виступала в Крайовому Фестивалі (Закінчення на стор. 4)

Святослав Караванський

Ніна Караванська

ставників преси С. І. Н. Караванські звернули увагу на фальшиві інформації, що їх поширює на Заході советська пропаганда про різні аспекти советської дійсності. Н. Караванська говорила про переслідування і шикани віруючих осіб в ССРСР, подаючи кілька специфічних прикладів. Відповідаючи на запит одного з кореспондентів, вона також описала жахливі умовини в советських тюрмах і концтаборах.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1983
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and
holidays by the Ukrainian National Association, Inc.
at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section
1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Хрестик — „ідеологічна диверсія Заходу”

Совєтська влада на протязі свого понад 60-річного експлуататорського володіння над „братніми народами”, крім насильного русифікаційного процесу в Україні, та інших „республіках” докладає усіх своїх зусиль, щоб знищити релігійні вірування в українському та інших народах. Її „прибічник” — совєтська преса, на сторінках якої роється відсулятих жейнформаций про „ідеологічних ворогів радянського народу”, „релігійних покидків і чорносунтиків”, гостро п’ятує найменший прояв релігійності.

Ідучи послідовно за цією схемою — за всяку ціну дати „відсіх шкідникам народу”, атеїстичні агітатори пустили в рух вселенську машину антирелігійної пропаганди, вдаючись до різних способів, бож появлялися і появляються антирелігійні книжки, журнали і памфлети, в яких їхні автори оліюгають релігійні почування, а також відбуваються атеїстичні мітинги у створених совєтською владою атеїстичних клубах, у постійних роз’їздах є „агітпоїзи”, церкви перетворено в музеї, а церковні книги безцінною вартістю нищать, витісняють з домівок ікон, забороною молитви і святкування церковних свят. А щоб задурманити народ вдаються до усіляких трюків — бож крім державних „свят”, які відзначають з великим шумом, створено „нові соціалістичні обряди”, вшановують різних „героїв труда”, „св. День учителя”, „День жінки”, але й іще існують „св. Дінь джарки”, „св. Дінь свинарки” і „св. Дінь телятини”. Є і „св. Дінь новосілля”, — це тоді коли закупляють нову садибу, а також заіснувало „св. Дінь вулиці”. Цим подібним „соціалістичних творів” іще багато.

Але, мабуть, якийсь гвинтик у цій пропагандивній атеїстичній машині не працює, бож нещадно у київській газеті „Молодь України”, в рубриці атеїстичного семінара п.з. „Отруйна прикраса” надруковано статтю совєтського пропагандиста Н. Дзюбенка, в якій проявляється „тривога” за збереження атеїзму в українському народі. Мова тут ведеться про „непокірний Львів — місто на „західно-українських землях, возз’єднаних в єдину Радянську Україну”.

Пропагандист пише, що останньо мешканці Львова „затригалися”, бож молоді цього міста починає носити „хрестик і медальки. І коли ж їм поспитати навіщо вони носять ці „отруйні прикраси” — однією з відповідей є ця, що — це для „моди”. Однак Н. Дзюбенко не погоджується з відповідями молоді, яка заявляє: „Ношу, бо гарно”, „ношу, бо так мені хочеться”, „ношу, і це моя особиста справа”. Але ж для пропагандиста в голові не вміщається, щоб такий „злочин” був особистою справою, бож пише: „Адже маленький хрестик, окрім усього, — це й символ ворожої нам ідеології, і людина, яка його одягає, вже незалежно від того, віруюча вона чи ні, які є її суб’єктивні погляди про релігію, мораль, об’єктивно стає популяризатором і пропагандистом релігії”.

Дзюбенко, щоб довести нікудишність таких хрестиків, підкреслює, що їх носять, що й відслоняючи на показ, усілякі хулігани, пияки, які доконують „аморальні вчинки”, а поміж ними й футболісти, які збираються біля Високого Замку. Дзюбенко твердить, що ці золоті і незолоті та дерев’яні хрестики продають у „темних провулках” спекулянти, які переважно їх одержують із-закордон від так зв. „туристів”, які ці хрестики приховують у запечених булках, у тайниках автомобілів, у консервах помідорового соку.

Щоб посилити свої спостереження, Н. Дзюбенко заявляє: „Загострення сучасної ідеологічної боротьби неминуче приводить до того, що наші вороги вишукують нові підступні методи впливу на молоді. Хрестик — це мода. Під вивіскою моди тут маскується чергова спроба ідеологічної диверсії: Розрахунок буржуазних ідеологів простий: змусити зробити перший крок. Потім буде значно легше штовхати людину на похилу безпринципності”. Перестерігаючи перед відірванням релігійності, автор статті каже, що існує „бездумна легковажність, яка не може не викликати тривоги у громадськості, комітетів комсомолу”.

Ця стаття метою якої є приціл і нагілка у бік віруючого люду в Україні, водночас відзеркалює істотну істину і то під кількома аспектами. Одним з них є наглядний факт банкрутства совєтської атеїстичної пропаганди, бож хрестик, що його носять молоді, у понятті християнського світогляду — це символічне зображення самого Хреста. Другий аспект — це провал „інтернаціонального” виховання української молоді, яка видимо разом групується, як хоч би і ця під Високим Замком у Львові. А третій — це програ Москви у її намаганнях створити одношерсту „радянську людину”, позбавивши її будь-якого індивідуалізму, бож відповідь багатьох молодих людей звучить не інакше, а як: „Ношу хрестик, бо це моя особиста справа!” І в цьому сила українського народу.

Степан Женецький

КЛОПОТИ АМЕРИКИ З МУСУЛМАНСЬКИМ СВІТОМ

Америка вже переживала багато різних криз, з якими давала собі раду. Але такої кризи, яку вона має тепер з Іраном, вірише, з теперішнім його духовним керівником, Аятоллою Хомейні, та його прибічниками, у зв’язку із захопленням американської амбасад в Теграні та ув’язненням її працівників, як заручників, вона ще не переживала.

Іранська криза виявила факт, який є дуже неприємний для американців, а саме: багато людей в мусулманських країнах думають найгірше про Америку, її народ і її політику.

Правда, Москва вчорас свої брудні пальці в іранську кризу, хоч робить це дуже скрито й вельми спритно. Москва вміщується до цієї кризи при допомозі радіопередач, які вона висилає перською мовою зі своєї території. Ці передачі хитро опрацьовуються і часті дошки. На початку кризи вони заохочували допомагати Аятоллі Хомейні. Пізніше, мабуть, Москва пригадала ті часи, коли її власні дипломатичні місії були нищені. У 1967 році члени московсько-совєтської місії в Пекіні були турбовані під час т.зв. „великої культурної революції”. Ще раніше, в 1828 році, ціла московсько-царська амбасада в Теграні були знищені, а члени її побирані. Деяко пізніше, в сучасній іранській кризі, московські радіопередачі стали закликати іранців, щоб вони звільнили американських заручників, але далі підтримувати вимоги іранців щодо видачі шаха Мохаммеда Палеї і закінчити Вашингтонів, що він „шантажує” Іран своєю військовою флотою біля берегів цієї країни.

Немає сумніву, що Москва намагалася на початку використати сучасну іранську кризу для своїх цілей, і напевно радילה американським клопотами з того приводу, подібно, як часом американці радіють із московських клопотів. Але сучасна іранська криза напевно не є спричинена Москвою. Вона виникла в Ірані. Хоча вона виявилася у формі захоплення американської амбасад в Теграні і її персоналу як заручників, однак за початком треба шукати у несприятельному трактуванні Америкою мусулманського світу.

Атака ісламських загроз на велику мусулманську мечеть (святиню) у Мекці, що сталося 20-го листопада, спричинила негайні протестні акції в Ірані, Пакистані, Бангладеш і навіть в Індії.

У світі поширювали чутки про те, що мечеть захопили американці та жиди і їхні агенти. На Заході напевно нікому не прийшла б така абсурдна думка, щоб американський уряд хотів пробувати захопити або знищити мечеть, яка є святою для всіх мусулманів.

Але студенти-мусулмани, що демонстрували перед чисельними американськими амбасадми й консульствами в мусулманських країнах, у перших двох днях після захоплення мечеті в Мекці такі самими ісламськими загрозлами, що вони демонструють тому, що мечеть захопили американці.

А це значить, що визнаючи іслам в мусулманських країнах, що Америка й американці є їхніми ворогами. Вони вірять, що американці є ворогами ісламу. Ім здається, що Америка є причиною всього зла, яке діється серед мусулманів.

Біля 100 років тому мусулмани вважали царську Московію й Бритійську імперію своїми природними ворогами. Сьогодні вже немає Бритійської імперії, а царська імперія намагастся, правда не завжди успішно, налагодити добрі взаємини з мусулманськими країнами й народами. Натомість Америка стала тепер в очах мусулманів символом матеріалізму, країни невіроючої, яка, мовляв, забирає від них нафту, помагає шахові гнобити Іран, і допомагає жидам мучити палестинських мусулманів.

Звільнення американських заручників з американської амбасад в Теграні, відпущити відносини між Америкою й Іраном. Теперішня криза скоро утихомириться і забудеться. Але ніщо не зможе так легко і скоро усунути підозріння, недовіри і недолюблювання Америки й американців, які глибоко закорінилися серед мусулманів, а зокрема серед мусулманів на Близькому Сході.

У багатьох випадках ті протинамериканські настрої серед мусулманів мають локальний характер. Туреччина дуже не вдоволена в Америку за її допомогу Греції у спрості за Кипр; Пакистан сердиться на Америку за те, що вона перешкоджає йому придбати атомову зброю, щоб зробити балістичні ракети зброєю Індії. Пакистанці теж підозрівають, що Америка підтримує Індію. А всі мусулмани злі на Америку за те, що вона сприяє Ізраїлю проти арабів.

Америка вже привикла до криз, що їх спричинює Москва. За 35 років Вашингтон уже навчився, як поборювати московську ривалізацію і експансію. Але криза з мусулманським світом — це для неї щось нове, невідоме. Мусулманський світ є фанатично релігійний, і з цієї причини йому не подобаються американські вартості, американська мораль і американські стремління.

І саме це — як Америці поступати й жити з мусулманським світом — творить велику проблему для американців.

В ОБОРОНІ КИЇВО— ПЕЧЕРСЬКОЇ ЛАВРИ

(Звернення Комісії Прав Людини СКВУ)

Заснована в першому десятилітті ХІ століття, Київсько-Печерська Лавра являється собою найстаріший український монастир та колишній чернечий житія в Київській Русі-Україні. Прославлена її основоположником — преподобним Антонієм та Федосієм — Печерська Лавра стала вогнищем християнської віри, культури, освіти та науки, свідком історичної долі й нещодавньої України народу; її храми та будівлі включають деякі із найстаріших і найвидаєтніших історично-архітектурних та мистецьких пам’яток українського народу. В печерах-катакомбах Лаври поховані численні подвижники християнства й культури в Україні, між ними й преподобний Нестор-літописець, основоположник української історіографії.

Із поневоленням України російськими комуністами, Київсько-Печерську Лавру отримав у її майна й дорожчості, що ним століттями обдаровували її українські князі й гетьмани та інші володарі, збещено мошій київських печер, перенесено в монастирську бра́тню відсутню у закуток Лаври, здештовано арештантами й розстріляними. Врешті, в січні 1930 року, виклинуто з монастиря останніх 48 монахів, а Лавру перетворено у „музейний городок”, в якому згодом відкрито й „антирелігійний музей”. Хоча безцінні храми й будівлі Лаври вдалося врятувати від хвилі безбожницького вандалізму 30-их років — коли то зруйновано в Києві низку старовинних храмів, в тому й ровесника Лаври — Золотоверхий Михайлівський Собор — восени 1941 року залишеними після відступу з Києва мінами більшовицькі авіації в повітря головний храм Київсько-Печерської Лаври, Свято-Успенський Собор з ХІ століття.

Під час Другої світової війни серед лаврських руйн знову відкрився монастир, якому дозволено існувати й після повороту совєтської влади, хоча поступово звужено рамки його діяльності. В 1961 році у розгари хрущовської антирелігійної кампанії, влада вислала монахів із Лаври будишню у зв’язку з загрозливим станом монастирських будівель. Так ліквідовано Київсько-Печерський Монастир та закрито останній лаврський храм. На місце ченців у Лавру спровадили різні установи, які, за свідченням самої совєтської преси (див. статтю М. Одіяна в „Правді” з 11-го листопада 1978 р.), допомагають руйнувати цю святиню української релігійної української культури, при неймовірній безвідповідальності міністерства культури та інших совєтських урядових установ. Поруч із музеями відкрито в

Лаврі й постійну антирелігійну виставку, а монахів, котрі колись проводили паломників через лаврський некрополь, тепер заступали гіді-„антирелігійники”.

Серед низки протестів від монахів і віруючих, в яких вони від років домагаються повороту монахів до Печерської Лаври, відкриття монастиря й збереження цієї святині українського народу від вандалізму та блюзнірства, слід згадати „Заяву” 12 колишніх монахів Лаври, з якою вони звертались у вересні 1977 року до Л. І. Брежнєва. Недавні оприлюднені в самвидаві, цей документ відбиває обурення й розпук його авторів та всього віруючого люду.

„Ми, монахи Києво-Печерської Лаври, тимчасово закриті на ремонт у 1961 році, опинилися в розсіянні і вже вже 16 років безуспішно чекаємо повороту до рідної обителі. Православний народ, до глибини серця схвилюваний закриттям і потоптанням нашої святині, так тісно й органічно пов’язаної з історією Батьківщини, позбавлену права почитати мошій Києво-Печерських угодників Божих... не один раз звертався до державної влади з гарячими мольбами про відкриття Лаври. А тому що офіційні органи (нпр. київський міський виконком) ім відповіли, що Лавра закрити тому, що „монахи самі роз’їхалися” і (що) „тепер немає бажаних поселитися у Лаврі”, то народ нас, монахів, обвинувачував у мовчаній байдужості до долі Лаври. А ми тільки й плакали, молились і ждали...”

Цією заявою ми приєднуємо свій голос до голосу церковного люду і гаряче молимо Вас відкрити Київсько-Печерську Лавру й дозволити нам відновити в ній монашу обитель. Не зважаючи на свої міжнародні й власні конституційні зобов’язання шанувати релігійні та національні права своїх громадян, совєтська влада залишається глухою на слухні протести й домагання тих, яким дорога ця старовина українська святиня. Мовчить і Московська патріархія та її „Екзарх” в Києві, під боком якого за потуранням совєтської влади руйнують скарби української християнської історії й культури.

Українські Церкви у вільному світі та вся українська громадськість, яку репрезентує Світовий Конгрес Вільних Українців, прислухаються до акцій духовенства й вірних в Україні та разом з ними домагаються звороту Києво-Печерської Лаври українським віруючим, відновлення Печерського монастиря й повороту його братії до Лаври, усунуч із музеями відкрито в

Лаврі й постійну антирелігійну виставку, а монахів, котрі колись проводили паломників через лаврський некрополь, тепер заступали гіді-„антирелігійники”.

ГАЛЛО, ГАЛЛО, ЛІМАНОВА...

(Картина зі сучасної Польщі)

Домашніх телефонів у Польщі дуже мало. На них треба чекати два-три роки, чекати часом безуспішно. Хочте говорити з особою, що живе в другому місті, мусите йти на пошту й замовляти розмову.

Входжу в поштовий уряд малої місцини Добра, й замовляю Криницьку. Віддаль між ними мала, меншість сімдесят кілометрів. На пошті ситуація така: під стіною чега осіб (яких в Польщі повсякденно), а дві бабусі сидять у кутку на дзбишках. Одна телефонна „шафа” закрита наперово тасомою, на якій напис: „нечинна”.

У другій „шафі” чийсь розпучливий голос намагається голосно говорити, доповняючи успішність розмови жестикуляцією рук.

Зголошує число телефону, й стаю в чергу.

„Галло, галло, Ліманова, дай мі Криницьку!”

Щось за віконцем деренчить, щось скрегоче, й урядова особа (пів-панна і пів-хлопець) викликає чергову розмову: — Пані Агнешка Бездзєцка!

Бездзєцка всувається з трудом у спорожнілу „шафу”. — Тоти, Ядвіска, то ти, кохана? Цо? Муві Пшеворек? Я волалам Варшаву, бардош пшепращам!

„Пів-панна і пів-хлопець” вибачається за помилку, і пані Агнешка знову стає в чергу.

„Галло, галло, Ліманова, дай мі Криницьку! Цо, заснєте, псе креф, знову заснєте!”

Годинник на стіні підскакує під дванадцять, скоро обідова перерва. „Пів-панна і пів-хлопець” кличе мене до віконця.

„А може ви хочете „свєпшині”, то я вас получу скоро.”

„Свєпшині” на наші гроші — десять центів дорожче, і я замовляю „свєпшині”.

„Галло, галло, Ліманова, дай мі Криницьку — свєпшині”.

3 ЛІСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ПРО ВКЛЮЧЕННЯ ТАНКОВИХ ТОЧОК ДО ІМПРЕЗ

Прочитавши статтю Володимира Барагури „За якістю і допільністю наших імпрез” („Свобода”, ч. 241, з 23-го жовтня 79), я зраділа, що знайшовся голос громадянства, який висловлює чимало актуальні й правильні думки про наші імпрези. Вповні їх поділяю.

Зокрема цінні для мене, як професійного хореографа, думки автора про включення танкових точок в програми наших академій. З одного боку, це ознака нашого поступу, що врешті-решт наше громадянство признало танок рівноправним з іншими діяльностями в культурі, гідним включення в святкові імпрези. З другого боку, я зовсім погоджуюся з автором, що

Псе креф — знову заснєте, псе креф. „Пів-хлопець і пів-панна” доряджує прийти вчасно, тоді менше розмов, легше дістати сполучення. Приходжу о восьмій вечора, сідаю під заклясу „шафу”, на другому стільці сидить Агнешка Бездзєцка. Поводі надходять клієнти, ті ж самі обличчя, що й рані, і знову стають у чергу.

Стрілка годинника посувається далі й далі, і вже дев’ята година, а телефони мовчать.

„Галло, галло, Ліманова, дай мі Криницьку, свєпшині!”

Пів-панна і пів-хлопець кличе мене до віконця. — Лінія до Криницьку — пшепраща, зиф пшепраща, псе креф! Розмови дізій не беізде.

Виходжу люта на вулицю. Великий, червоний місяць глядить на мене з-під брів, а під вусом буркоче.

Нічого тут незвичайного, шоденна історія життя. Тут не Америка, пані тут Польща.

Біжу, поспішаю дорогою, тримаючи цупко горбик. Там і тут снують вечірні прохожі, жартують з хлопцями дівчата, чути звуки гармоні і хтось наспівує гарно мелодію з відомого фільму.

З наріжньої „бари” розходяться дзвіночки „куявки” вриваються у відчинені вікна, простерті назустріч холоду.

Пахнуть в городках чорнобривці, пахне м’ята...

Ось-ось, і виб’є десята, а тут це гамірне життя, спокійний, серпневий відпочинок.

Я йду, поспішаю, дивуюсь. Великий, червоний місяць глядить на мене з-під брів, а під вусом буркоче.

„Нічого тут незвичайного, шоденна історія життя. Тут не Америка, пані тут Польща.”

Требя собі усвідомити, що „естетично опрацьовану чи стилізовану хореографічну точку, але так задуману й опрацьовану, що своєю концепцією й виконанням (Закінчення на стор. 3)

Іван Р. Костюк

ЧОТИРНАДЦЯТЬ ДНІВ В РИМІ

(Спроба репортажу з паломництва до Риму)

(8)

Або інша картина в цій же самій Базиліці св. Петра: супроводжуючи в Базиліці групи польських паломників, що часто приїжджають до Риму, не завжди добре поінформовані польські провідники („гайди”), при вітарі з гробом і мошамі нашого Святого, Священномученика Йосафата, подають своїм землякам такі пояснення: „Тутай лежон злові Польського Сьвятого Йосафата, замордованого пжез „православних українців”. Будучи деського разів в Базиліці, я одного разу наткнувся на таку групу паломників і такі пояснення. Моя совість не дала мені спокою до кінця мого життя, якби я не зареагував на „такі інформації”. Перепросивши гідя й туристів за те, що мішаюся в їхні справи, польською мовою я рішуче спростував такі невірні інформації. Мені дуже придалася „пропагандивна література”, яку я завжди мав при собі. Показавши листівку з фотознімком св. Йосафата та поясненнями англійською й латинською мовами, хто такий св. Йосафат, що він не був ані „польським”, ані „руським”, як це напевно пояснюють своїм „землякам” московські провідники, у українським святам, я роздавав їм інші українські друковані матеріали зацікавленим моїм „виступом” польським паломникам, запросив їх відвідати нашу св. Софію, Студію ОО Студітій, парафіяльну церкву св. Сергія й Вахха, наші музеї, обителі, монастирі, Велику й Малу семінарії. На здіблості інтелігентних обличчя польських паломників, мабуть, студентів, я запримітив виразне здволення з моєї „інтермедії”. Навіть сам провідник, молодий польський священик, помітно збентежений моїм втручанням, подякував мені за „спростовання” та обіцяв, при нагоді, відвідати українських надбаня в Римі.

Ще інший приклад: У ватиканському, пребагатому й неоцінюмому музеї окрема велика кімната „Собескі рум”, в якій висить великого розміру на стіні відома картина Яна Матейки „Король Ян III — Собескі під Віднем” (так і написано по-польському: „Ян Матейко: Собескі під Віднем”), а пояснення латинською мовою. У розлогіх кімнатах „Сучасного релігійного мистецтва” багато різних мистецьких картин і праць, очевидно, імена й прізвища авторів подано під творами. Я тричі побував у ватиканських музеях, щоб відшифрувати хоча б одне українське прізвище серед пребагатих збірок візантійських ікон, але не мав того шаста. Запитався, хто тут завинив? На відповідь не треба довго ждати: очевидно, що „українські римляни”, а разом з ними й самі українські мистці, їхні професійні організації, наші владники, священники й миряни. Всіма, часом сумнівної вартості й у своїх наслідках часто-густо шкідливим для нас демонстраціям, протестам і коротко триваючим „успіхам” присвячуємо часами забагато енергії, часу й матеріальних видатків, замість подбати за так важливі справи як прославлення доброго українського імені у ватиканських музеях, шляхом спілкування там наших передових мистців, маларів, скульпторів, архітектів і включення їхніх мистецьких праць, які в жадному випадку не уступають працям чужинським мистців, зокрема тим, що мають славіянське прізвища. Про українські ікони нема чого згадувати! Доволі зітхати і нарікати, мовляв, „нас туди не допускають”. Так можуть думати й поступати тільки слабодухи, постійні нарікальці й лисимісти. Минули ті часи, коли „з нами ніхто не числився”. Сьогодні з нами вже числяться, тільки ми самі не доміслюємо та як слід не використовуємо різноманітних нагод!

Таких і подібних прикладів у сьогоднішньому Римі багато, їх на волонній шкурі не списати. Ось хоча б такі „маловажні справи” як пропаганда доброго імені нашої православної Церкви й нашого поневоленого народу. Бродячи по Римі й заглядаючи в різні закамарки, відвідуючи важливі місця, церкви, музеї, катакомби, виставки, кінтарні й бібліотеки, я майже скрізь зустрічав сліди широко закресленої пропаганди польського імені й польського народу, його церкви й самого „Ль Пала

Полякко Кароль Войтила”. Великих розмірів коблорові фотознімки Папи, Кардинала Вишинського, вибавливо видані на багатьох мовах альбоми, книжки, брошури з тріумфальними поїздками Папи по Італії, Мексико й Польщі, наукові праці й проповіді Папи (тоді ще кардинала Карла Войтили), своєю кількістю та якістю, зовсім заслоняють усіх попередників Папи Івана Павла II.

З цього приводу, як я зауважив з чисельних розмов з італійцями, а зокрема з німцями, в Римі, мабуть і поза Римом, починають проявлятися покіш незвичайного недоволення, мовляв, поляк, за який короткий час, зумів прославити „свого польського папу”, а про його попередників, хоча б тільки останніх: Папу Івана XXIII, Пія VI, Івана Павла I, мало хто згадує. Повнів фотознімок, фотоальбомів і книжок доповнюють вибавливо видані, здіблості німецькими фірмами, альбоми з грамофонними платівками, „тейп — рикордерами” й „касетами” з живим голосом Папи, його сольо-співів, понтифікованих ним Літургій, проповідей тощо. Ви, український паломнику до Риму, даремно шукатимете за подібними виданнями про нашу Церкву, наш нарід, нашого Патріярха Йосифа I, наші чудові обряди, Богослуження з нашими церковними й світськими хорами, фотоальбоми з нашими гордошами — українськими церквами в Україні й вільному світі, альбоми з грамофонними платівками, або хоча б фотоальбомом з фотознімками із тріумфальних подорожей Патріярха Йосифа по всьому світі. Якщо в цьому напрямі „українські римляни” не є заінтересовані, чи так не приділяють до таких справ великої уваги, то тут відкрите поле до попису наших фахівців і підприємців у цій діяльності. А таких у нас сьогодні чимало! За „моральний”, а ще більше за матеріальний успіх гарантуємо!

5. Не краще пописалися українські римляни, а з ними й ми, паломники до Риму, під час усіх ювілейних відзначень. Загальна непоінформованість, метушня, недостатність організаторів і співучасників поодинокі імпрези в запланованих різних відзначеннях, про що вже була згадка раніше, що червоною стрічкою пронизували упродовж „римських днів”.

(Продовження буде)

Випущено серію нових поштових марок в Україні

Київ. — Із „Образотворчого мистецтва України” вийшла серія поштових марок, що їх випустило Міністерство зв’язків України. — повідомляє київська „Радянська Україна”.

Започатковує цю серію марка з репродукцією картини Т. Шевченка „Катерина”, оригінал якої знаходиться в Київському музеї

Тараса Шевченка. В Державному музеї українського образотворчого мистецтва в Києві з три полотна, репродукції яких відтворені на інших марках цієї серії: „В люді” К. Костанди, „Петроград” О. Лопухова, „Повєрнення” В. Костецького та мініатюра картини „Робочий ранок” М. Бєльського.

„

Виклад Валентина Мороза у Філії КУ у Філадельфії

Рекордове число слухачів прибуло на академічний виклад Валентина Мороза у Філії Українського Католицького Університету у Філадельфії, 27-го листопада ц.р. Тема викладу, п.з. „Україна в системі національних рухів Советського Союзу“, обіймала ряд проблем, у яких порушено національні стосунки й національні рухи в Советському Союзі. В багатонаціональній державі, — сказав Мороз, — перше місце завжди буде займати національна проблема й національні стосунки.

Советський Союз — це московська імперія, яка вміла проіснувати 400 років із за частих завоювань і присвоєнь чужих елементів для себе. В Москві немає відпорності до чужого. Тому Москва вміла дуже вдало вбрати чужий елемент, інтуїтивно відчувачи, що свого власного будівничого матеріалу в неї немає. Спочатку цю домішку, — говорив Мороз, — яка скріпила і почала будувати підвалини московської імперії, були такі головні елементи: 1. монголи; 2. українці (Москва дуже вдало використала вихованців Кисно-Могилянської Академії); 3. німецький елемент; 4. кавказький елемент. У результаті утворилась механічна хаотична об'єднання різних елементів і московська держава ніколи не була державою справжнього органічного розуміння цього слова.

Друга світова війна, — сказав л.в. Мороз, — показала повну штучність московської імперії тим, що, коли прийшли німці, в кожній республіці національні організації моментально почали творити своє окреме існування, відірвавшись від московської і советської системи. Сталін не міг мавово виселити всіх у Сибір, тому вибрано кілька жертв, таких як: чеченці, кримські татари і надволзькі німці, що їх вивозили переселені в Сибір або в Казахстан. Україна була завжди головною антимосковською чинником у боротьбі проти імперії.

Шістдесяті роки принесли новий етап у цій боротьбі проти імперії. Різні народи, які раніше не мали зі собою багато спільного, бо походили з різних коренів, уперше зустрілися і виступили єдиним фронтом у боротьбі проти русифікації, — сказав Мороз.

Найбільшій національній руху в Советському Союзі — це український і живий український рух. Роль живих у дисидентському русі особливості, тому, що вони, перші, пробули залізну занавіс і перші показали іншим, як це робити. Але, природно, Москва хоче посварити ці два найсильніші національні рухи, і тому це не випадково, коли Україну називають центром антисемітизму, — сказав Мороз. В Україні, в умовах тиску, українці й жиди більше діяли разом, як колінсбуди. „Ми відчували, — сказав Мороз, — що лозунг жидів: „Відпусти мій народ!“, і наше українське гасло: „Віддай мою землю!“, дуже близькі й мають підставу, щоб бути однією силою: щоб бути двома руками, які задушуть московську імперію!“. Далше сказав Мороз, що в шістдесяті роки ук-

індустрія, традиційно тут живе великий відсоток москалів і інших чужинців. У Середній Азії є специфічна ситуація, і там зникає той комплекс, що москалі є тими носіями культури.

У найтяжчому становищі, — сказав Мороз, — стоять Казахстан і Білорусь. Із причини посиленої колонізації казахи становлять всього лише 1/3 населення. В Білорусі, хоча населення білорусинів становлять 80% то національна свідомість є низька, а русифікація дуже висока. Але, рано чи пізніше, там збудиться національна душа, — сказав Мороз.

Народи Волги: татари, башкири, мордва — це народи, які природно мають особливу відпорність і вистояють проти русифікації. Є ще одна нація, — сказав Мороз, — але, це нація в перспективі, а саме Сибір! Етнографію, досліджуючи сибірське село, прийшли до висновку, що Сибір це вже нація, яка вже фактично існує, але, яка себе не усвідомила. Це нація, яка вже має національну психологію, але, яка не має національної свідомості.

Вкінці В. Мороз сказав про деякі стереотипи, якими Москва сіє на Заході, зокрема серед американців. Поперше, це бачення всього Східного світу московськими очима. Подруге, що московська імперія, яка б вона не була, забезпечує стабільність на великих східних просторах. Це не жадна стабільність, — твердить Мороз, — а міт! Тоталітарні системи на Сході тримаються не на граніті, а на динаміті! Потретьє, моваля, що завітання Росія буде демократичною і буде таким самим компонентом Заходу, як і інші держави. Це теж міт, бо в москалів немає національної психіки, а радше імперіалістична психіка. Московська експансія прийшла не в 1945 році, а вже від XVII сторіччя.

Яка роль України в боротьбі проти імперії? Україна завжди була природним бар'єром проти всякої сили, яка ішла з Азії в Європу. Поки Україна була в системі західних сил — в Європі зберігалася природна рівновага. Коли в XVII ст. Україну прилучено до московської імперії, тоді Москва отримала геополітичний ключ до європейської рівноваги. І з того часу почалася московська експансія на Захід. Ми повинні привичити Захід, — сказав Мороз, — до факту, що Україна є геополітичним ключем до Європи і, що не буде жадного природного балансу в Європі, а значить і в усьому західному світі, доки Україна не буде самостійною!

Отець Тарас Р. Лончина

КОЛИ ПОДороЖУЄТЕ:

- АВТОМ власним або чужим
- АВТОБУСОМ
- ПОЇЗДОМ
- ЛІТАКОМ
- ЧИ КОРАБЛЕМ

всюди і завжди хоронить Вас

акцидентова грамота
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Градудційний вечір у Монреалі

Градудційне свято випускників Курсів Українознавства в Монреалі

Приблизно в тому часі, коли канадські університети відбавляють свої осінні конвокації, курси українознавства міста Монреалю й околиці влаштовують спільний градудційний вечір для своїх випускників. І тому, що в Монреалі є такі курси при декількох різних школах, то з практичних мотивів кожного року інша школа виконує роль господаря на такому вечорі.

Це почесне й нелегке завдання припало цього року Курсам Українознавства при Т-ві „Провіт“ в Ляшні, коло Монреалю. Батьківський Комітет під керівництвом проф. Євгена Кіца та педагогічна група під керівництвом директорки Теклі Мороз незвичайно успішно виконала свої обов'язки господарів цього спільного свята.

У залі Дому Молоді, дня 21-го жовтня 1979 р., о 4-й год. по полудні батьки та гості мали можливість налюбуватися доволі великою групою випускників (20 дівчат і 14 хлопців), які отримали дипломи закінчення курсів з відповідними нагородами. Програму вечора відкрила дир. Т. Мороз, яка щиро привітала випускників з успішним закінченням курсів українознавства, закликаючи їх далше працювати над собою, щоб цим самим вони могли включитися в громадську працю на користь українського народу. Далше ведення програми вона передала Грині Повідайко, колишній випускниці Курсів Українознавства в Ляшні.

Відтак випускників привітали теплими словами голова Шкільної Ради на провінцію Квебек д-р Ю. Левицький та о. митрат І. Гаврилюк. Окреме коротке слово виступив о. крилош В. Бринявський. Він попросився із зі своїми учнями, тому, що вже відходить від активної праці в „Рідній Школі“. Присутні оплесками дякували о. крилош В. Бринявському та п-ні Я. Бринявській, о. митратів І. Гаврилюкові, п-ні О. Гуменик і п. Г. Ошпиківі, які також після багатьох років учительської праці залиша-

ють свої місця новим педагогам, а учні, на знак вдячності і пошани вручили їм дарунки.

Мистецька частина вечірньої була коротка, але залишила глибоке враження на присутніх. Група випускників Курсів Українознавства в Ляшні (п'ять дівчат і один хлопець) переконливо виконали збірну рецитацію поєми, що її можна б умовно назвати „Горе і радість студентів українознавства“ (автор — Богдан Мельник, текст пристосовував до монреальсько-ляшнінських умов Надія Олійник). Безпомилкове виголошення текстів з пам'яті, правильні наголоси, бездоганна вимова слів і зрозуміння гумору й іронії, що ними сповнений текст цього „треносу“ — похвалили серця слухачів, старших і молодших.

Багато радості в думках спостерігачів і слухачів викликала також група юних бандуристів — студентів нижчих класів Курсів Українознавства в Ляшні — під орудою д-ра Євгена Якимова, завзятого пропагатора українського танцю і музики.

Виступи молоді, що були безпосередньо і посередньою подякою вчителям і батькам за їхню працю для них — часто всупереч їхнім бажанням, доповнила своїм словом від градуднтів Галина Мороз, випускниці Курсів Українознавства в Ляшні. Вона щиро дякувала всім учителям і духовним опікунам, а зокрема вчителям з Ляшні — о. В. Бринявському, п-ні Т. Мороз, п-ні Н. Олійник, п-ні Л. Гаврилюк — за довголітню працю і жертвенні зусилля для того, щоб зашпелити в серцях учнів любов і пошану до української мови, історії та культури. Незвичайно теплим і зворушливим відгомном відбилися в серцях слухачів її згадки про поїздки в Україну зі своєю матір'ю. Відгукнулися учениці привезла багато незабутніх вражень про красу й велич української землі та змінене відчуття історії України. Але водночас залишилося в неї і гірке почуття, спричинене пануванням чужої — російської мови на вулицях та різних

ПРО ВКЛЮЧЕННЯ ТАНКОВИХ ТОЧОК...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

ним гармонізувала з ціліс- чеської „Боротьба за сво- тью програми й характером боду“. Тема така, що її лег- імпрези“ (цитую автора — ко можна використати. Зре- ОБВ), може створити тіль- штою й інші хореографи- ки людина, що має профе- балетмайстри можливо ма- сійний вишкіл балетного, ють подібні композиції для або модерного танку. Над цим добре обізнана з сценою. повинні пригадуватися ор- ганізатори академій і спо- ріднених імпрез.

Оксана Вікул-Воронин
Кенсінгтон, Мд.

В П'ЯТУ ВОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
нашого Нейдоржого і Незабутнього
ЧОЛОВІКА, ТАТА І ДІДУНІ

бл. п. ЛУКІЯНА КУШНІРЧУКА

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ з ПАНАХИДАМИ
в церкві св. Юра в Нью Йорку, Н. Й.
21-го грудня 1979 р., о год. 8:30 ранку
і церкві св. Миколая у Трентоні, Н. Дж.
о год. 8-й ранку.

Просимо в цей день допомогти за душу Покійного.

АННА — дружина
МАРІЯ — дочка з дітьми

Станиця СУВА в Чикаго, Ілл.

зі смутком повідомляє, що
8-го грудня 1979 року
відійшов у Вічність її член

св. п. ГРИГОРІЙ КИРИЛОВИЧ СИДОРЕНКО

народжений 14-го листопада 1900 року в м. Ніжин,
Чернігівщина, Україна.

Покійний вступив добровільно до лав Гайдамацького Коша
Слобідської України, беручи участь у Визвольній Боротьбі
коректно-гармашем в Герметичній дивізії згаданого Коша.

Родині Покійного складаємо сердечне співчуття.
УПРАВА СТАНИЦІ СУВА

В ПЕРШУ, БЕЗМЕЖНО ВОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
нашого Нейдоржого і Незабутнього
МУЖА, БАТЬКА І ДІДУСА

сл. п. ВОЛОДИМИРА МИХАЙЛОВИЧА БІЛОКОНЯ

буде відспушена

ЗАУПОКІЙНА ПАНАХИДА
в неділю, 23 грудня 1979 р., о 11:30 год. ранку
в Українській Православній Церкві

св. Архистр. Михаїла в Балтиморі, Мд.

Про спільні молитви за спокій душі Покійного просять
Приятелі і Знайомих, сповнені смутком —

ПАВЛИНА — дружина
НИКОЛА — син
ІРИНА ЧИЧУЛІН — донька з мужем
МИКОЛОЮ
НИКОЛА — внук

УКРАЇНСЬКИЙ ХОР „ДУМКА“ в НЬЮ ЙОРКУ

ділитися сумною вісткою з усіми Членами Хору та всім Українським Громадянством,
що дня 8-го грудня 1979 року, відійшов у Вічність,
довголітній член Хору, тенор-сопіст

сл. п.

Інж. ЕВГЕН ЧОРНІЙ

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 15-го грудня 1979 року з церкви св. Юра в Нью Йорку,
на центар Мт. Говп, в Йонкерсі, Н. Й.

Величавою Дружині, Синам і всій Родині, складаємо наші глибокі співчуття.

Управа Хору „Думка“

Українське Спортивно-Виховне Товариство „Чорноморська Січ“
запрошує ВШ. Громадянство і Молодь на

ТРАДИЦІЙНІ СПОРТОВІ ВЕЧЕРНИЦІ

що відбудуться

в суботу, 19-го січня 1980 р., о год. 9-й веч., початок
в залі Ukrainian Community Center
140 Prospect Avenue, Irvington, N.J.

Грає оркестра „ІСКРА“ з Йонкерсу, Н. Й.

Місія при столиках просити своєчасно замовляти особисто
в кравчині „ДНІПРО“ при Сенфорд Авеню в Ньюарку, Н. Дж.

Тел.: (201) 373-8783

БУФЕТ В ЗАРЯДІ ВШАНОВНИХ ПАНЬ

Об'єднання Українських Православних Сестричтв у США

вшановує пам'ять художниці

АЛЛИ ГОРСЬКОЇ

в неділю, 23 грудня 1979 р., о год. 1:30 по пол.
в залі катедрі св. Володимира в Нью Йорку
160 West 82-га вул.

Участь беруть:

Надія Саїлїчна, Раїса Мороз

Мистецька частина:

Звукозаписи гри на бандурі д-ра ЗІНОВІЯ ШТОКАЛКА.
Технічне оформлення — ЛЕВКО МАЙСТЕРЕНКО.

Запрошуємо Громадянство до участі в цій імпрезі.

УПРАВА СЕСТРИЧТВА

ТУІА — ДЕТРОЙТ, Міш.
9-го лютого 1980 р. (субота)
Залі Українського Культурного Центру
Оркестра: „Веселі Часи“

ЗИМОВИЙ БАЛЬ ІНЖЕНЕРІВ ІЗ ПРЕЗЕНТАЦІЄЮ ДЕБЮТАНТОК

Дебютанток просимо зголошувати до 15 січня 1980 р.
Телефон: П. А. КОЗАК, 313-274-6329, п. І. СЕНИК, 313-574-1493
Поштою: Mrs. A. KOZAK, 1579 John Daly Road
Dearborn Heights, Mich. 48127

Листопадові святкування у Кергонсоні

У неділю, 25-го листопада ц. р., по Службі Божій в православній церкві Панахику Воїнської Святини в Кергонсоні, Н. Я., що її кілька років тому збудував власним коштом сотник Петро Войновський в пам'ять поляглих героїв в час Першої і Другої світових війн, стараннями місцевого Відділу УККА, ОБВУА і Вільного Козацтва, відправлено Панахиду за тих же героїв. Ця Панахида в тому випадку була продовженням свята Листопадового Чину, яке відбулося два тижні раніше в церковній залі католицької церкви Пресвятої Тройці в Кергонсоні, в якому брали участь всі українці без огляду на віросповідання. І на цю Панахиду громадою прийшли українці католики після Служби Божої, відправленої в церкві Пресвятої Тройці.

Панахиду відправляли отці обох церков: о. Константин Калиновський, капелан вищезгаданих військових організацій і о. д-р Богдан Волошин, парох української католицької церкви. Під час Панахиди при

Володимир Ренер

В ОБОРОНІ...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

нення з неї блюзнірської антирелігійної виставки та охорони аттикетурно-містечкового ансамблю Лаври від поступового руйнування совєтськими установами. Зокрема ми вимагаємо, щоб совєтська влада, за дорученням якої знищено

восени 1941 року Свято-Успенський Собор Лаври з ХІ ст., хоч частково померла відповідальність за її злочини перед українським народом та урядовими коштами відбудувала цю безцінну свято українського благочестя.

Микола Плав'юк, президент Світового Конгресу Вільних Українців
Інж. Василь Безлібник, генеральний секретар Світового Конгресу Вільних Українців
Архископ Максим Германюк Митрополит Української Католицької Церкви в Канаді
Архископ Мстислав Скрипник, Митрополит Української Православної Церкви в ЗСА, Митрополит Української Автокефальної Православної Церкви в діаспорі
О. д-р Семен В. Савчук, представник Української Греко-Православної Церкви в Канаді
Пастор Олександр Гарбузюк, представник Українських Протестантських Віросповідань Централь
Сен. Павло Юзик голова Комісії Прав Людини Світового Конгресу Вільних Українців
Інж. Микола Мороз, секретар Комісії Прав Людини Світового Конгресу Вільних Українців

ПОВІДОМЛЕННЯ

Членом і Відділом УНСоюзу

Повідомляємо Членів і Відділи УНСоюзу, що з уваги на закінчення року, Головна Канцелярія УНСоюзу мусить замкнути рахунки та задекларувати у банках гроші, одержані від Відділів,

не пізніше, як вполудне 31-го грудня 1979 року

Гроші, прислані пізніше вже не зможуть бути зачислені на 1979 рік. З уваги на це, закликаємо всіх Членів УНСоюзу заповнити вкладки, платити в цьому місяці, якнайшвидше, а всі Відділи УНСоюзу вислати розрахунки і гроші так скоро, щоб вони наслідком до Головної Канцелярії не пішли, як у ПОНЕДІЛОК, 31-го ГРУДНЯ 1979 року до полудня.

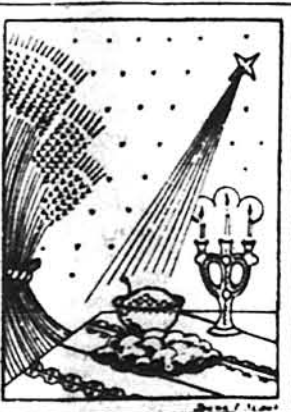
Звертається увагу на те, що Відділи, які співзв'язані з присилкою вкладок, будуть подати як довизначки в річному звіті.

Головна Канцелярія УНС

ПРОВЕДІТЬ СЯТОЧНО, РОДИННО, ВЕСЕЛО, СПОКІЙНО

РІЗДВЯНІ СВЯТА НА СОЮЗІВЦІ!

Веселих Свят

Merry Christmas

Замовлення слати:

Ukrainian National Association Estate

Kerhonkson, N.Y. 12446

Name

Address

Відбулася демонстрація проти нових арештів в СССР

У вівторок, 13-го листопада ц. р. перед совєтською місією при ООН у Нью-Йорку, відбулася демонстрація в протест проти останніх арештів. Демонстрацію організував закордонними представниками Української, Московської, Литовської і Вірменської Гельсінкських груп. Був вівторок — робочий день, але на демонстрацію прийшло більше ніж сотні людей. Прийшли представники преси і радіо.

Не подобалась демонстрація совєтським дипломатам, бо крім телекамери, що знаходилась перед воротами совєтської місії, совєтські робітники робили світліни з демонстрації з даху дванадцятиповерхового будинку. Це говорить про те, що кожна демонстрація виводить совєтів з рівноваги. Ми часто думали, що подібні демонстрації мало що дають, але це помилка. Кожна демонстрація, кожен протест має своє значення. Бо летять до Москви фотографії з повідомленнями.

На демонстрацію прийшли росіяни, жиди, литовці, вірмени і... троє українців, хоч українська громада Нью-Йорку одна з найчисленніших. Демонстрації серед інших гасел викрикували: „Свободу Миколі Горбалу!“ Вибачте, але чому російський священик повинен носити транспарант з написом „Свободу Миколі Горбалу!“ Чи в Нью-Йорку не досить українців, які могли б на годину відкласти всі свої справи і висловити підтримку політв'язням. На демонстрації не було навіть транспарантів з іменами Миколі Руденка, Олександра Тихого, Маринюка, Матусевича, Петра і Василя Січка. А ці транспаранти і портрети українських політв'язнів є в Комітеті оборони совєтських в'язнів.

Між іншими запитували мене: „А де ж твої українці?“ Але мені нічого не залишалося, як показувати на генерала Григоренка, який ледь стояв на пронизливому вітрі. Він же старша, хвора людина і був сам з

Квінсу до Мангеттену, щоб взяти участь у демонстрації. Даючи інтерв'ю пресі, він говорив про українських політв'язнів, про Українську Гельсінкську групу, про те, що в концтаборах і тюрмах сидить 40 тисяч українців. Але як би генерала запитали, який відсоток українців прийшов на демонстрацію, то... не знаю, щоб він на це відповів. Те що українці прийшли на демонстрацію — це боляче, і боляче не тому, що соромно перед іншими, хто тут був присутній, а боляче за тих, кого карають там. Невже ж мученик Руденко не заслуговує на те, щоб його портрет носили перед установою його катів, прагнучи їм про їхні злочини?

Генерал Григоренко говорив, що це його вина, бо інформація про демонстрацію була поширена досить недостатньо. Але не може бути, щоб була вина тільки одна людина. Ми всі винні, бо часто забуваємо про свій обов'язок, маючи тут на Заході все, ми забуваємо про те, що діється там. Недарма говорять: „Ситий голодний не розуміє“, а якщо й розуміє, то може поспівчувати дати якусь матеріальну підмогу, але коли прийде до цього зробити тоді важко знайти охочих.

Якщо б кожен, сідаючи їсти, хоча на мить згадав, що член Української Гельсінкської групи Олександр Бердник голодує уже сьомий місяць, якщо б кожен український ідути тут до лікарів пригадав рану Миколі Руденка, яка весь час кровоточить, якщо б кожен, посилавши своїх дітей на університетські студії, пригадав Василя Січка — студента, заарештованого за правозахисну діяльність, то напевно почули про демонстрацію в протесті проти переслідувань в Україні зміг би залишитися спокійним.

13-го листопада демонстрація відбулась досить добре, але велика шкода, що на ній не було українців.

Віктор Боровський

Уже заплановано...

(Закінчення зі стор. 1)

стивалю Музики-Конкурсу, де виграла нагороду „Rose Bowl“.

У полудневій програмі виступить із своїм маріонетковим театром Соня Гураль, яка виступає у багатьох фестивалях, школах і клубах по цілій Канаді. Недавно, на телевізійній програмі в Монтреалі з нею переведено інтерв'ю.

Після концерту відбудеться забава в залі української католицької церкви в Перт-Амбоя, Нью-Джерсі. На зававі гратиме популярна оркестра з Нью-Йоркської околиці „Іскра“.

Програма 6-го Українського Фестивалю буде дуже цікава й багата, про що слідуватимуть повідомлення у перших оголошеннях, які появляться в українській пресі в січні 1980 року.

HNIZDOVSKY
WOODCUTS, 1944 - 1978

A Catalogue Reviewed by ROSE M. TAYLOR, Jr. with a foreword by PETER A. WICK and an introduction by JACQUES HONIGSMAN. Price: \$75.00 hard bound. Postage and handling one dollar. New Jersey residents add 5% sales tax.

SVOBODA BOOKSTORE

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

Вступайте в члени УНСоюзу!

ВОЛОДИМИР ПОПОВИЧ

МАРІЯ ДОЛЬНИЦЬКА — ЕМАЛЬ

Монографія про найвідомішого українського мистця емаля.

Книжка багато ілюстрована (16 чорно-білих та 32 кольорові картини — репродукції творів), пошуково видана. Текст писаний по-українськи та по-англійськи, щоб могли цю книжку читати також не-українці. Збагатіть свою книгозбірку, або вживайте як престижний подарунок!

Ціна книжки 25.00 доларів, плюс \$1.85 за опаккування і пересилку. Замовлення враз з чеком або моні орденом вислати на поштову адресу. Мешканців стеїту Нью-Йорк проситься додати відповідний селас текс.

JULIAN SALISNAK

568 Pine Grove Ave. • Rochester, N.Y. 14617, U.S.A.

Д-р Остап Е. Оришкевич...

(Закінчення зі стор. 1)

тання, як зразок студії в порівняльно-освітній філософії.

Крім цієї критики, книги д-ра Оришкевича отримали дуже прихильну рецензію від Католицького університету у Вашингтоні, Д. К., де ними користуються, як і в інших американських університетах.

Розкриваючи зміст цієї важкої праці, д-р Остап Оришкевич пояснює: „У І-му томі сказано про філософію виховання, яка обіймає світ дитинства, початкову і середню школу. У ній є нагромадження різних ідей, їхнє пояснення і умотивування. У томі II-му говориться про загальні принципи виховання, які мають примінення у житті людини, і якими повинні користуватися батьки, організації і навіть підприємства, які є у постійному зв'язку з людьми. У III-му томі знаходяться спеціальні принципи, які мають своє примінення тільки в школах, під час годин навчання. У IV і V-му томах проходить розповідь про всевітню історію, яка починається 2000 років перед народженням Христа по сьогоднішній день; вона обіймає системи навчання і виховання шкільного світу. У IV-му томі

сказано про американську школу в минулому і сучасному, а в VII-му тому розкривається модерна метода навчання чужих мов“.

Д-р Остап Оришкевич приніс із собою це 7-ми томове видання, сторінки в якому є надруковані на добром папері, чітким друком, а книги є в твердих темносиніх обкладинках, на яких є витиснені золоті літери.

На відхідному д-р О. Оришкевич згадав, що 27 років праці над цими книжками він присвятив із тієї метою, щоб учням подати матеріал у якнайбільш зрозумілій і легкій формі, а також, щоб учителя мали змогу застосувати найкращі методи передавання цих матеріалів. Ці книги є добрим набутокм і для батьків, вони бо можуть бути певні, що їхні діти, вишколені за методами, поданими в цих сімох томах, набувають кращу освіту і водночас краще виховання.

Ця 7-томова праця коштує 100 доларів враз із пересилкою; її можна набути, написавши на адресу: Dr. Ostap E. Oryshkevych 757 Mt. Prospect Ave., Newark, N. J. 07110.

У Канаді...

(Закінчення зі стор. 1)

ралися обирати нового лідера партії шойно в безрештні наступного року, але тепер, мабуть, будуть змушені прискіпити процес виборів. Існує також можливість, що у зв'язку з новітньою ситуацією Трудю може ще на деякий час залишитися головою партії, на що настановляють деякі його прихильники і впливові ліберали. Хто буде переможцем у виборі партії ліберали виграли б вибори — це досі не відомо.

Кореспонденти інформують, що консервативно-прогресивний уряд прем'єра Кларка, не маючи іншого виходу, мусів запропонувати Палаті Громад нову економічну програму, яка передбачала збільшення податків і цін, особливо на паливе, транспортні, тютюн, алкоголь та інші то-

вари. Використавши нагороду. Ліберальна партія і партія Нових Демократів, які домагалися голосування над програмою уряду, зручно використали атмосферу в Палаті Громад, заявляючи, що програма веде до рецесії і занепаду канадської економіки. Тільки одного ліберального посла бракувало в Палаті Громад, коли відбувалося голосування, і це вказує, — кажуть політичні коментатори, — що опозиція приготувалася до повалення уряду Кларка.

Розчарований голосуванням прем'єр Кларк заявив, що канадський нарід голосував тому б місяців за зміню, але цю урядову не дано можливості перевести ці зміни, які мали б в майбутньому позитивні наслідки.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

Д-р Лука Луцько

ВАСИЛЬ СТЕФАНІК

ОПОВІСТЬ УКРАЇНСЬКОЇ ЗЕМЛІ

Ціна — 8.00 дол.

Замовляти:

SVOBODA

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07308

Мілена Рудницька

Невидимі Стигмати

Книжка у твердій темно-бронзовій обгорці із золотими буквами. 552 сторінки із фотографією документальною. Ціна 15.00 доларів.

SVOBODA 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

Мешканців стеїту Нью-Йорк проситься додати відповідний селас текс

Друкарня „СВОБОДИ“

приймає до складу і друку

КНИЖКИ • БРОШУРИ • ЛЕТЮЧКИ
ВЕСІЛЬНІ ЗАПРОШЕННЯ • КВИТКИ
ТОЩО.

“SVOBODA”

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807
N.Y. Line — (212) 227-4125

Вже вишло з друку НОВИЙ „ПРАВОПИСНИЙ СЛІВНИК УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ“

за редакцією Я. Б. Рудницького і К. Т. Церкевича, близько 65.000 слів, 800 ст. друку, тверда обкла, ціна \$18.00 в Канаді \$20.00 плюс порто.

СЛІВНИК опрацьовано за „Харківським“ правописом і на основі Словників Гр. Голоскевича, О. Ізюмова. СЛІВНИК призначений для учнів, студентів, учителів, духовенства, письменників, журналістів, інженерів, лікарів і всіх, хто вивчає українську мову. Пожертви можна відраховувати від податку.

П. С. можна набути „СВОБОДИ“ або в RESEARCH SOCIETY FOR UKRAINIAN TERMINOLOGY, INC. c/o N. Hawrylyk, Attorney at Law 34 East 7th Street, New York, N.Y. 10003

Увага! Вже появилася друком книжка Увага! Уласа Самчука

СЛІДАМИ ПІОНЕРІВ

ЕПОС УКРАЇНСЬКОЇ АМЕРИКИ

IN THE FOOTSTEPS OF THE PIONEERS
SAGA OF UKRAINIAN AMERICA

Книжка у твердій зелено-темній полотняній обгорці, з мистецьким написом в оформленні

БОГДАНА ТИТЛИ у виданні УНСоюзу „Свобода“ 268 сторінок. Ціна \$15.00 з пересилкою.

Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі“, переконавшись рівночасно чек абортований переказ. Мешканців стеїту Нью-Йорк зобов'язує 5% ставового податку.

“SVOBODA” BOOKSTORE

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

ВІДИЙШЛИ ВІД НАС

ОФІЦІЙНА ВАЦАЛА, членка УНС Відд. 49 ст. Арх. Микола в Торонто, номер 12-го жовтня 1979 р. на 92-му р. життя. Нар. 1887 р. в Україні; членом УНС стала 1955 р. Залишила у спадку сина Василя, дочку: Анну і Марію, 8 внуків і 10 правнуків. Похорон відбувся 18 жовтня 1979 р. на цвинтарі Мавант Гоян в Торонто.

Вічна Память! Секретар

ОЛЕКСАНДЕР МАЛЕНЬКИЙ, член УНС Відд. 579 ст. Юрія в Чикаго, Іл., номер 23 жовтня 1979 р. на 74-му р. життя. Нар. 1905 р. в Україні; членом УНС став 1952 р. Залишив у спадку дочку Марію, 5 внуків і 5 правнуків. Похорон відбувся 25 жовтня 1979 р. на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Іл.

Вічна Память! Миколай Семид, скар.

МИХАЙЛО ПАРИК, член УНС Відд. 427 ст. Івана Франка в Ст. Катріне, Онт., номер 22 жовтня 1979 р. на 78-му р. життя Нар. 1901 р. в Денісоні, Теріоріальна, Україна; членом УНС став у 1958 р. Залишив у спадку дружину Емілію, дочку Надію, сина Зенона, 6 внуків і 10 правнуків. Похорон відбувся 24 жовтня 1979 р. на цвинтарі Вікторія Лоян у Ст. Катріне, Онт.

Вічна Память! П. Діаків, скар.

О С И П ОВСЕНЬКИЙ, член УНС Відд. 897 ст. Ольги у Філадельфії, Па., номер 18 листопада 1979 р. на 81-му році життя. Нар. 1897 р. в Підгайках, Зах. Україна; членом УНС став у 1957 р. Залишив у спадку дружину Дану, сестри Марію з родиною в Україні, і Ольгу, брата Богдана та близьку і дальню родину в ЗСА, Канаді й Україні. Похорон відбувся 20 листопада 1979 р. на цвинтарі св. Марії у Філадельфії, Па.

Вічна Память! Миколай Робожовський, скар.

МИХАЙЛО ГАРРИС, член УНС Відд. 108 ст. Івана Франка в Мілвоуд, Віс., номер 31 жовтня 1979 р. на 66-му р. життя. Нар. 1914 року в Зах. Україні; членом УНС став у 1959 р. Залишив у спадку дружину Катерину, брата Теодора і три сестри з родиною. Похорон відбувся 25 жовтня 1979 р. на цвинтарі Голі Крос в Мілвоуд, Віс.

Вічна Память! Миколай Робожовський, скар.

АНАСТАЗІЯ Н. КОНАШ, членка УНС Відд. 361 Т-на Дістер в Нью-Йорку, Н. Я., номер 1 вересня 1979 р. на 81-му р. життя. Нар. 1898 р. в Лагатові; членом УНС стала 1957 р. Залишила у спадку сина: Михайла і Александра. Похорон відбувся 6 вересня 1979 р. на цвинтарі Імакулейт Консоніс у Франкліні, Н. Дж.

Вічна Память! Урава

ІЛЬКО СТЕФАНІШИН, член УНС Відд. 301 ст. Дмитра Вітовського в Чикаго, номер 25 жовтня 1979 р. на 84-му р. життя. Нар. 1894 р. в Україні; членом УНС став 1922 р. Залишив у спадку дружину Розалію, дочку Стефанію та близьку і дальню родину. Похорон відбувся 25 жовтня 1979 р. на цвинтарі Грейд Во Мен. Парк в Глендейл, Каліфорнія.

Вічна Память! Петро Врублівський, скар.

ЯКІВ ЛЕЖНЯК, член УНС Відд. 45 Т-на Любова у Філадельфії, Па., номер 18 листопада 1979 р. на 86-му р. життя. Нар. у Львові, Зах. Україна; членом УНС став 1928 р. Залишив у спадку сина Івана і 2 внуків. Похорон відбувся 17 листопада 1979 р. на цвинтарі св. Марії у Філадельфії, Па.

Вічна Память! Секретар

АННА НАЗАРОВИЧ, членка УНС Відд. 361 Т-на Дістер в Нью-Йорку, Н. Я., номер 30 жовтня 1979 року. Нар. 1903 р.; членом УНС стала у 1947 р. Залишила у спадку сина Володимира, дочку Марію та 4 внуків. Похорон відбувся 2 листопада 1979 р. на цвинтарі Мт. Олмстед у Маспет, Н. Я.

Вічна Память! Стефан Чума, скар.

ТАКА Company, 48 East 7th St. Tel. GE 3-8555, New York, 10003
НАЙКРАЩІ ДАРУНКИ НА СВЯТА А РІЦІ: гарні і дешево!

НА ПРОДАЖ

Маю на продаж у Нью-Йорку ОРИГІНАЛЬНІ ОБРАЗІ „НИКІФОР“ з КРИНИЦІ. По інформації телефонувати о год. 5-й — 8-й веч. на число тел. (516) 262-1553

HELP WANTED

ЛЕГКА ДОМАШНЯ ПРАЦЯ І ВАРЕННЯ
5 днів в тижді, життя на місці, мусить любити звірять, пайсене на їзду авто. Поважна домовність, вимагається рекомендації. Висока платня. Bergen County, N.J., недалеко N.Y.C. (201) 384-3647

ДО ВИНАЙМУ

ДО ВИНАЙМУ АПАРТАМЕНТИ
Far Rockaway, Queens. Сви- годі відновлені, модерні, чудові, досконала безпека, „Intercom“ система, поміркована ціна 1, 2 і 3 спальні. Апартаменти вже до винайму. Tel.: (212) 471-7659

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
OREgon 4-2568

SINKOWSKY

FUNERAL SERVICE
3835 East Tremont Avenue
BRONX, N.Y. 10465
Tel.: 863-2475

191 Avenue „A“
NEW YORK, N.Y. 10009
Tel.: 674-3830
Директор ЮСІФ СЕНКОВСЬКИЙ
Займається влаштуванням похоронів в каліфорнії, померлих в каліфорнії, померлих в каліфорнії, померлих в каліфорнії. Похорони по мінімальним цінам.